

Господине, не посъя ли добро съме на нивж-тѣ
 28 си; но отъ кждѣ сѫ ся зѣли плѣвели-тѣ? А
 той имъ рече: Враждебникъ человѣкъ е напра-
 вилъ това. А слугы-тѣ му рекохѫ: Ищешъ ли
 29 прочее да идемъ да гы оплѣвимъ? А той рече:
 Не: да не бы като плѣвите плѣвела-тѣ да ис-
 30 търгнете кушно съ тѣхъ и пшеницж-тѣ. Оста-
 вѣте да растжтъ наедно и двѣ-тѣ до жетвж; и
 въ врѣмѧто на жетвж-тѣ ще рекѫ на жетва-
 ры-тѣ: Съберѣте първомъ плѣвела-тѣ, и вър-
 жѣте гы на спопове за изгаряніе, а пшеницж-
 тѣ съберѣте въ житницж-тѣ ми.

31 Другж притчж имъ прѣложи и каза: По-
 добно е царство небесно на зърно синапово,
 коєто зѣ человѣкъ и посъя го на нивж-тѣ си;

32 Което наистинж е по малко отъ всички-тѣ съ-
 мена; но кога порасте, най голѣмо е отъ вси-тѣ
 злакове, и станува дѣрво, така щото идѣтъ пти-
 цы-тѣ небесны и прѣвитаватъ въ вѣтви-тѣ му.

33 Другж притчж имъ каза: Подобно е царство
 небесно на квасъ, който като го зѣ жена скры-
 го въ три мѣры брашно, доклѣ вкыснж всичко-
 34 то. Всичко това исказа Іисусъ съ притчи на
 народъ-тѣ, и безъ притчи не имъ говорѣше.

35 За да ся испълни реченото отъ пророка, който
 казува: Ще отворїж въ притчи уста-та си; ще
 изрекѫ скрито-то отъ създание мїра.

36 Тогази Іисусъ оставилъ народъ-тѣ и дойде въ
 кжщи. И пристѣпихж при него ученици-тѣ му
 и казувахж: Истѣлкувай ни притчж-тѣ за плѣ-

37 вела-тѣ на нивж-тѣ. А той отговори и каза
 имъ: Съятель-тѣ на добро-то съме е Сынъ че-

38 ловѣческий; Нива-та е свѣтъ-тѣ; добро-то съме,
 тѣ сѫ сынове-тѣ на царство-то; а плѣвели-тѣ

39 сѫ сынове-тѣ на лукаваго. Враждебникъ-тѣ,
 който гы посъя, дїаволъ-тѣ е; жетва-та е скон-
 чаніе-то на вѣка, а жетвари-тѣ сѫ ангели-тѣ.